

Sygn. akt V CZ 113/10

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku B. M.

przy uczestnictwie L. I., P. C. i B. R.

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 marca 2011 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania L. I. na postanowienie Sądu Okręgowego

w K.

z dnia 6 września 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 września 2010 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił apelację uczestniczki postępowania L. I. w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku, z uwagi na nieuiszczenie należnej opłaty od tego środka odwoławczego (art. 130² § 3 k.p.c.). Reprezentujący uczestniczkę adwokat uiszczył mianowicie kwotę 50 zł zamiast należnej kwoty 100 zł.

W zażaleniu uczestniczka domagała się uchylenia tego postanowienia zarzucając, że nie mógł mieć zastosowania uchylony art. 130² § 3 k.p.c., a ponadto nie może dojść do odrzucenia a limine środka odwoławczego jeżeli zostanie uiszczona "częściowo opłata".

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Przy wnoszeniu apelacji bezspornie nie została uiszczona należna opłata wynosząca 100 zł (art. 50 pkt 1 u.k.s.c.). Częściowe opłacenie tego środka odwoławczego kwotą 50 zł nie miało istotnego znaczenia, ponieważ z jednoznacznej treści ustawy wynikało, że procesowy rygor dotyczył pisma nienależycie opłaconego (art. 130² § 3 k.p.c. w związku z art. 130² § 1 k.p.c.), a więc zarówno pisma całkowicie nieopłaconego, jak i opłaconego w wysokości niższej niż wymagana.

Sąd Okręgowy zasadnie również uznał, że w rozpoznawanej sprawie miał zastosowanie art. 130² § 3 k.p.c. obligujący sąd do odrzucenia a limine środka odwoławczego nienależycie opłaconego, wniesionego przez profesjonalnego pełnomocnika. Rozpoznawana sprawa została mianowicie wszczęta w dniu 16 czerwca 2009 r., a więc przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z dnia 5 grudnia 2008 r.... (Dz.U. Nr 234, poz. 1571), co nastąpiło 1 lipca 2009 r. (por. art. 9 tej ustawy). Do takiego postępowania miały zastosowanie przepisy dotychczasowe, w tym art. 130² § 3 k.p.c. (por. art. 8 ust. 1 ustawy nowelizującej oraz uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 15 czerwca 2010 r., II UZP 4/10, OSNAPiUS 2001, nr 3-4, poz. 38).

Należało w konsekwencji oddalić zażalenie (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).